

Diplomat Club

Curierul vieții diplomatice, mondene
și al lumii afacerilor

Regăsirea meleagurilor natale

Domic de a da ființă unui vis ce îl purtam în minte și în suflet de o viață, cât și de a umple o lacună aparținând patrimoniului nostru istorico-religios, am proiectat și săvârșit în toamna anului 1993 un itinerar monastic în nordul Moldovei, pe urma glorioșilor noștri voievozi, bravi și evlavioși citori. Beneficiind de competența, erudiția dar și de entuziasmul comunicativ al Profesorului Gh. Macarie din Iași, periplul nostru a constituit nu numai o privilegiată ocazie de descoperire a tezaurilor artei noastre sacre, dar și o emoționantă reîntoarcere la izvoare, cât și o vibrantă reînnoare cu trecutul.

Cu această ocazie mi s-a propus să zugrăvesc două panouri pe teme religioase, destinate schitului Horăciilor, situat pe un drum pieptș la cale de jumătate de oră de Mănăstirea Horaița, unde voi concepe și voi executa cele două lucrări. Trebuie să mărturisesc că ideea m-a entuziasmat dintru început, acțiunea mea înscriindu-se într-un alai de simțăminte, decantate și sedimentate de-a lungul anilor de instrăinare și pribegie.

Regăsirea meleagurilor natale, meleaguri constant evocate de parte de cerul patriei străbune, mă împuternicește cu un sentiment de îndrituită mândrie, dublat de încredere și elan creator. Credința care m-a călăuzit fără șovăire de-a lungul zigzagurilor destinului înscrisă în zbuciumata mea existență, găsește o fericită ocazie de a-și concretiza cortegiul îndemnurilor ațipite, viselor încropite și năzuințelor suspendate.

Fie-mi acest pelerinaj la izvoare binecuvântat prilej de resursare și adăpare la izvoarele tradiției, culturii și credinței noastre creștine, înscrisă peste veacuri în spațiul Carpato-Ponto-Danubian.

dr. G. DUMITRESCU

Artist și medic

L-am revăzut de curând la Lausanne ca pe una din conștiințele emigrației noastre. Mă cucerise cu o expoziție din 1992 la Teatrul Național. Comunicarea sacră mă îndeamnă la evocare.

S-au dezvoltat în el mai întâi harul și bucuria artei.

În 1932, la zece ani (născut la 10.III.1922), primește marele premiu pentru pictură la concursul național al elevilor.

Vocația îi era clar mărturisită în unicitatea ei, dar și ca ecou mai din adânc – Ștefan Dumitrescu, fostul rector al Academiei de Belle-Arte din Iași îi este unchi, iar străbunicul – iconar și pictor în frescă.

G. Dumitrescu urmează și termină deoptrivă Academia de Belle-Arte din București și Facultatea de Medicină. Artă și medicina se întrepătrund. "Disciplina medicală, mărturisește dânsul, și-a împins explorările către piscuri care frizează arta, iar aceasta ajunge – prin "vivisecție plastică" – să disece cu bisturiul intimitatea unei priviri". Așa va sluji, cu intensă combustie interioară, și una și alta. "Arta însă îi va rămâne o nevoie vitală, imperioasă" urmărită cu fulgerări de gând: "saltul în creativitate ne apropie de revelația propriilor repere (de unde venim și încotro ne îndreptăm)", prefăcând omeneasca noastră certitudine, cea a sfârșitului fizic, în speranța mântuirii și a nemuririi spiritului; creațiile spiritului aspirând și ele să înfrunte nemurirea.

Luptând "sub vremi" dar și ridicându-se "peste vremi", viața i s-a împărțit. Până în 1969 profesază, pictază, expune și în afara țării. Face și experiența închisorilor comuniste. E indignat până la revoltă față de "tiranie, injustiție, delațiune, impostură, vulgaritate, minciună, corupție, violență, oportunism". Reușește, în 1969, să părăsească țara. Află sălaş generos la Lausanne și apoi la Vallorbe, în Elveția, unde își trăiește menirea de medic și artist ca pe o misiune sacră, cu demnitate și sensibilitate la bine și la frumos, cu fidelitate și forță de caracter sacrificială. Un cuvânt patriotic învață: "rodește unde ai fost hărăzit" Din 1971 și până în prezent ia parte la peste 90 de expoziții în principalele orașe ale Europei, dobândind premii, între altele: Trofeele Svizzera și Samotrace, Medalia de aur a Academiei – Italia, titlul de membru "Honoris Causa" și

Medalia de aur a Asociației internaționale "Tomasso Campanella", Medalia de aur a Academiei Mondiale de Arte Frumoase, Medalia de aur Pernes les Fontaines – France ș.a.

Plastica sa cuprinde un registru variat și bogat: lumea sacrului, a naturii, cosmogonii – Mesia, Moise și Pământul făgăduinței, Cina cea de Taină, Ghetsimani, Încoronarea cu spini; ca și Catedrala, Cosmogonie precolumbiană, Destin sihastral, Oglinda sufletului, După furtună, Binele și răul; sau Rapsodia română – Spațiul mioritic, în aceasta din urmă compunând figurativ istoria neamului de la obârșie – voievozii, ierarhii, Voronețul, Coloana infinitului, Revoluția din 1989 simbolizată prin drapelul cu inima sfâșiată, Iisus și copiii împreună cu apostolii. În toate dă sens artei "ca proiectare a universului interior... potolindu-și setea la izvoarele patriei străbune, încercând a-i da sens sub alte constelații".

Dar ceea ce ne cucerește și mai mult la G. Dumitrescu am numi *mesajul integral al artei*. Forța picturii, graficii lui, îi deșteaptă nu numai emoția estetică ci, mai profund, emoția religioasă a sacrului. E atât de prezent și viu, în toate lucrările, sufletul lui mistuit de "fervoarea creștină, care este, pentru dânsul – o imperioasă necesitate, un sens, un reper". Contemplă real precum afirmă că "întreaga-i operă stă sub inspirația harului divin". Și dă prin acesta o mărturie profundă, esențială culturii, ca avându-și rădăcina în cultul divin, în cultivarea sacralului. "Existența, aflându-se în acest act, cum sugestiv spune și Blaga, în albia adâncită sub bolta cu rezonanțe transcendente". Cultura ni se definește atunci drept afirmația vocației creatoare a omului zidit după chipul Creatorului și manifestată în artă, știință, filosofie etc. E de ajuns, în acest sens, să-l contemli în imaginea lui Dumitrescu pe Iisus în grădina Ghetsimani. Aici culoarea negrului rostește: "Părinte, dacă e cu puțință, treacă de la Mine paharul acesta", dar care, în cuvintele Fie Voia Ta, a Tatălui, se transfigurează în albul strălucitor al jertfei, deschizând calea spre Înviere.

Părintele GALERIU
("România Liberă")

Nr. 10
(34)

1994

REDAȚIA
Calea Victoriei 25,
et. 9
București, 3

Telefon: 615.07.64
Telex: 633.38.88